

Мы разам — Беларусь!

Краіна моцная рэгіёнамі: Ваўкавыскі раён

БУРШТЫНАВЫ ВЕКТАР І ПРАРЫЎНЫ ПРАЕКТ

Старшыня Ваўкавыскага райвыканкама Міхаіл СІЦЬКО расказаў аб паездцы ў Калінінградскую вобласць і падрыхтоўцы да юбілейнай даты горада

— Міхаіл Міхайлавіч, нядаўна ў складзе дэлегацыі Гродзеншчыны вы пабывалі ў бурштынавым краі — Калінінградскай вобласці. Была падпісана дамова аб намерах з расійскім раёнам. Што папярэднічала гэтаму?

— Беларусь і Расія пасляхова працуюць у рамках Саюзнай дзяржавы. Летась у Гродне з удзелам калінінградцаў прайшлі мерапрыемствы ў рамках праекта «Расія — Беларусь» — моцнае партнёрства пры грантавай падтрымцы Фонду імя Гарчакова. І вось нядаўна адбыўся працяг праекта. У Калінінградскую вобласць прыбыла дэлегацыя Гродзенскай вобласці. Падпісана шэраг пагадненняў з муніцыпальнымі раёнамі. Ваўкавыскі раён і Палеск таксама замацавалі свае намеры аб наладжванні двухбаковых сувязяў.

Трэба сказаць, што пабрацкімі сувязі ў нас наладжаны з горадам Гусев Калінінградскай вобласці. Дэлегацыя на чале з кіраўніком адміністрацыі неаднаразова наведвала Ваўкавыск.

Цяпер мы вырашылі пашырыць рамкі супрацоўніцтва з расійскім рэгіёнам. Такім чынам зацікавілі Палескам, выйшлі на кіраўніцтва з прапановай супрацоўніцтва, атрымалі падтрымку. Мы расказалі аб сваім раёне, знаках мясцінах. Нашы партнёры асабліва зацікавіліся турыстычнай сферай, у прыватнасці магчымасцямі беларускай санаторна-курортнай базы. Мы заўважылі, што гэты кірунак сёння вельмі папулярны ў Расіі.

Паколькі Палескі раён па большасці аграрны, расійскія партнёры правялі цікавае для нас тэхналогію па сельскай гаспадарцы. Таксама азнаёміліся з нашымі малочнымі і мяснымі прадпрыемствамі. Адчуваецца, што кіраўнік раёна, які, дарэчы, заняў гэту пасаду нядаўна, скіраваны на актыўнае супрацоўніцтва.

— Якім бачыць развіццё турызму з расійскім партнёрам?

— У Ваўкавыскім раёне дзейнічаюць два ведамасныя санаторыі — «Энергетик»

і «Палеска». Іх аздараўленчая база даюць асвоена расійскімі турыстамі. Думаю, санаторыі зацікавяць і нашых калінінградцаў сяброў. Акрамя гэтага, яны змогуць пазнаёміцца з рознымі турыстычнымі маршрутамі, убачыць нашы знакамітыя Мальдзівы — былыя кар'еры цэментнага завода. З іншага боку, на Балтыку, у знакаміты бурштынавы край, змогуць паехаць і нашы групы.

— Вы таксама згадалі інтэрас да беларускіх сельскагаспадарчых тэхналогій. Што тут маецца на ўвазе?

— У Палеску пачынаецца будаўніцтва вялікага жывёлагадоўчага комплексу. А для таго, каб яго асвоіць, неабходна глыбока вывучыць тэхналогію малочнай вытворчасці — усе меры па ўтрыманні, даенні, кармленні, аднаўленні статка і гэтак далей. Мы можам падзяліцца вопытам. У сваю чаргу, нас зацікавіла іх работа па аднаўленні статка, там напрацавана даволі важкая база. Мы таксама бачым для себе перспектывы ва ўдасканалванні галштынскай пароды. Яна даволі далікатная і патрабуе вельмі дакладнага маніторынгу на стадыі аднаўлення.

— Ці вялася гаворка пра сумесныя праекты? Ведаю, што раней такія трансгранічныя праекты падтрымліваў

расійскі Фонд імя Гарчакова. Ці накіравана грантавая падтрымка на беларуска-расійскі вектар?

— Вядзецца работа па пераарэзерваванні сродкаў фонду. Магчыма, яны будуць накіраваны на сумесныя беларуска-расійскія праекты. Наш раён у гэтым таксама зацікаўлены, будзем прапаноўваць свае ідэі. Пачнём з культурных, адукацыйных, спартыўных, экалагічных тэм. Больш падрабязна зможам гэта абмеркаваць падчас візіту ў Гродзенскі рэгіён, які адбудзецца ў сярэдзіне мая. За гэты месяц падрыхтуем свой пакет прапановы. Спадзяюся, што кіраўніцтва адміністрацыі Палеска наведвае наш Ваўкавыск падчас прыезду Калінінградскай дэлегацыі.

— Выходзіць на знешнія сувязі з іншымі краінамі?

— Спадзяёмся, што ў хуткім часе пачне рэалізоўвацца праект з Кітаем па выпуску піратэхнічных сродкаў, феерверкаў. Дэлегацыя з КНР павінна да нас прыехаць у красавіку і нарэшце вызначыцца з далейшай рэалізацыяй праекта. Гэта справа ў Беларусі новая, але ў нас ёсць неабходныя ўмовы. У якасці складовы плануюм заздзейнічаць памяшканні былога ваеннага гарадка. Там будзе арганізавана і сама вытворчасць.

— Калі падвесці вынікі мінулага года, на чым бы вы акцэнтавалі ўвагу? Якія самыя значныя здбыткі?

— Лічу, што мінулы год можна назваць прарывным для Ваўкавыскага раёна. Мы паспяхова справіліся з вызначанымі планами. Пачалі рэалізацыю вельмі істотнага інвестпраекта па перапрацоўцы цвёрдых бытавых адходаў з вытворчасцю РДФ-паліва. Праект плануецца рэалізаваць у рамках дзяржаўнай праграмы «Камфортнае жыццё і спрыяльнае асяроддзе». Рэалізацыя праекта дазволіць мінімізаваць шкоднае ўздзеянне на навакольнае асяроддзе, атрымаць альтэрнатыўнае паліва і стварыць новыя працоўныя месцы. Атрыманне такім чынам паліва будзе выкарыстоўвацца для вытворчасці цэменту на прадпрыемстве «Краснасельскабудматэрыялы».

— У будучым годзе Ваўкавыск адзначыць 1020-годдзе. Пачалі падрыхтоўку да адметнай даты?

— Нядаўна ў нас адбылася сустрэча з губернатарам. Агульні гэту тэму і выказалі прапановы правесці ў Ваўкавыску абласны фестываль «Дажынкi» ў наступным годзе. Такім чынам, мяркуючы сумясціць два важныя мерапрыемствы і зладзіць глабальнае свята. Гэта было б самым маштабным падарункам як для нашых гараджан, так і для гасцей горада.

Гутарыла Маргарыта УШКЕВІЧ.

Фота Лізаветы ГОЛАД

Медыцына

Дыяпазон дапамогі расце

У міжраённым медыцынскім цэнтры ў Ваўкавыску пачне працаваць ангіяграфічны кабінет

У Гродзенскай вобласці вызначаны тры раённыя цэнтры з апорнымі клінікамі, на абслугоўванні якіх 5-6 раёнаў. Ваўкавыск — адзін з такіх міжраённых цэнтраў. Цяпер тут знаходзіцца 430 ложкаў, з якіх больш паловы выкарыстоўваюцца для лячэння пацыентаў з іншых раёнаў: Зэльвенскага, Слонімскага, Свіслацкага, Бераставіцкага, Мастоўскага і Шчучынскага. Медыцынская дапамога робіцца і на амбулаторным этапе. Агульная колькасць насельніцтва складае 225 тысяч чалавек.

ангіяграфічнага кабінета. На сёння такія кабінеты ёсць толькі ў Гродне і Астраўцы.

— Клініка працягвае аднаўляцца, мы атрымалі ангіяграфічны апарат коштам амаль два мільёны рублёў. Апарат даць магчымасць праводзіць даследаванне сасудаў, у тым ліку аказанне дапамогі людзям з вострым каранарным сіндромам, а таксама будзе выконвацца ангіяграфія сасудаў рознага віду, — запачае галоўны ўрач балоніцы.

Патрэба ў апаратах відавочная, кажа Алена Грыцкевіч. На сёння хваробы сістэмы кровазвароту займаюць першае месца ў прычынах смерці і дасягаюць 54%. Таму важна не толькі аказаць экстрэмнае дапамогу, але і перабудаваць работу такім чынам, каб выяўляць пацыентаў з высокай кардыяскулярнай рызыкай не пры вострым сіндроме, а ў планавым парадку. Цяпер іх можна будзе даследаваць падчас прыёму.

— Пры наяўнасці апарата мы будзем забяспечаны ўсім неабходным на сённяшні дзень для функцыянавання такой апорнай клінікі, — падкрэсліла галоўны ўрач.

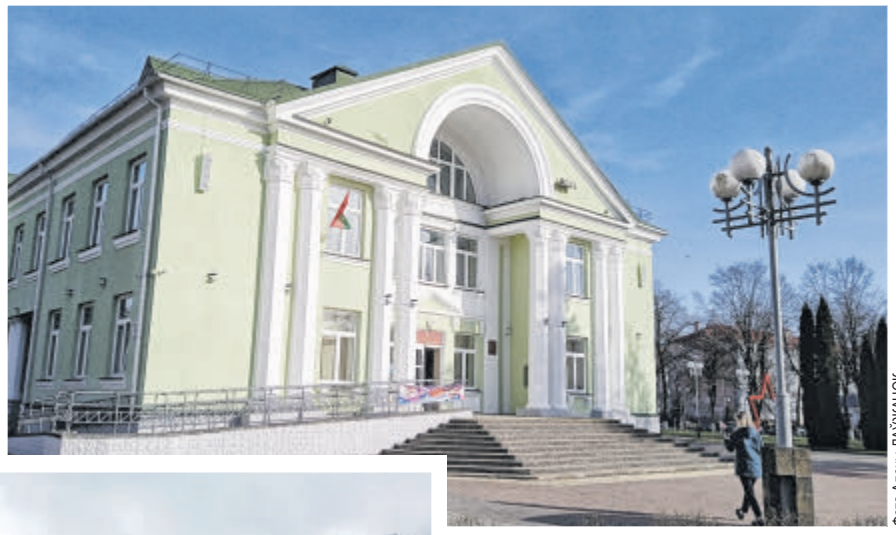
Шырока запатрабаваны тут і міжраённымі траўматалагічным цэнтрам. Асабліва гэта датычыцца эндапротэзавання тазасцягнавых суставаў. Чарга на аперацыю ёсць пастаянна. Напрыклад, летась з мая па снежань было выканана пратэзаванне ўсім заўяўленым пацыентам, а гэта каля 200 чалавек. Усе пратэзы закупляюцца праз Мінздраў.

Таксама за кошт сродкаў Міністэрства аховы здароўя ў клініцы набыты апарат магнітна-рэзананснай тамаграфіі, кошт якога склаў 2,5 мільёна рублёў. Яшчэ 1,5 мільёна выдаткавана раённым бюджэтам для рамонтнага кабінета. Амаль трэцяя частка даследаванняў на апаратах КТ і МРТ прыходзіцца на пацыентаў з іншых раёнаў, што сведчыць аб запатрабаванасці такой апорнай клінікі. Два больш шырокага ахопу насельніцтва арганізаваны для дапаўняльнага аддзялення УГД-дыягносты і эндаскапіі. Апрацоўка ўсіх эндаскапічных вынікаў выконваецца толькі ў аўтаматычным рэжыме.

Не застаецца без увагі і сельская населеннасць. За апошні час адрамантаваны тры амбулаторныя ўрача агульнай практыкі, чатыры ФАПы і дзве балоніцы сясцёрскага нагляду, на гэтыя мэты затрачана 101 тысяч рублёў. Летась закуплены перасовачны ФАП, які за паўгода аб'ехаў 115 вёсак.

Фінансаванне на аднаго жылха за мінулы год у раёне склала больш за 700 рублёў.

Маргарыта УШКЕВІЧ.
Фота Лізаветы ГОЛАД.

Фота Алены ДУВІЖОК

Фота Віяры ВІАНІЧКА

Захапленне І мадэлі, і дызайнеры

Удзельніцы тэатра моды «Спадчына» з Ваўкавыска самі шыюць свае касцюмы

Паўсотні непаўторных калекцый, дзясяткі тытулаў пераможцаў конкурсаў — такое партфоліа Заслужанага аматарскага калектыву Беларусі ўзростага тэатра моды «Спадчына». Каля 20 гадоў працуе тэатр моды на базе Ваўкавыскага цэнтры творчасці дзяцей і моладзі. Апроч пашыву адзення, удзельніцы калектыву авалодваюць харэаграфічным мастацтвам.

— Наш калектыву незвычайны, ён не падобны на іншыя, — пачынае знаёмства з калектывам яго кіраўнік Ала Сурмінава. — Кожная ўдзельніца не толькі дэманструе сваё адзенне, але і сама яго шые. Ад мяне зыходзяць толькі ўстаноўка і нейкія эскізыны варыянты. І кожная дзяўчына пад сябе робіць сваю мадэль, але ў гармоніі з агульнай задумкай калекцыі.

Робота над калекцыяй не дапускае мітусні. Гэта працэс няспешны. Ад льякал да канчатковага выніку можа прайсці не адзін месяц. Акрамя гэтага, дзяўчаты наведваюць харэаграфічныя заняткі ў танцавальнай зале, якія вядзе Марына Рудзійская, харэограф тэатра. У адпаведнасць з калекцыяй падбіраецца музычны рэпертуар — альбо ў народным стылі, альбо сімфанічны, альбо эстрадны. Таксама адпрацоўваюцца рухі. Такім чынам, глядач не толькі бачыць унікальныя мадэлі адзення, але і ўспрымае іх як тэатральнае відэа.

— Харэаграфічнае пастаюна павінна адпавядаць стылістыцы калекцыі, таму старэйшыя выбіраюць менавіта беларускую музыку са зразумелымі словамі і вядомай мелодыяй. Карыстаемца і класічнымі творами, але павінна быць усё гарманічна, — заўважае харэограф.

Заняткі прыходзяць па дзве гадзіны два разы на тыдзень. Плюс па два заняткі ў танцавальнай студыі.

Заўважаю, што ў партфоліа студыі нямяла калекцыі з саламянай апрацоўкай, прытым ёсць мадэлі, дзе саламка — гэта асноўны матэрыял. Узоры падбірае кожная ўдзельніца, што надае калекцыі такі разнастайны выгляд. Дарэчы, саламка патрабуе значнай папярэдняй работы. Для тэхнікі «аплікацыя» яе трэба размячыць, выпрастаць, наклеіць на паперу, а затым у ход ідуць нажніцы і ўласная фантазія.

Кіраўнік калектыву Ала СУРМИНАВА дэманструе калекцыю «Грацыя».

— Тканіна і ўсе неабходныя дэталі закупляюцца Цэнтрам творчасці дзяцей і моладзі, на базе якога дзейнічае наш тэатр моды. На адну калекцыю ідзе да паўсотні метраў. За 20 гадоў у нас створана 52 калекцыі. Усе яны захоўваюцца тут, у Цэнтры творчасці, — расказвае Ала Алексееўна.

Асобная тэма калекцыі — выцінанкі. Падступаліся да іх павольна. Пачыналі з невялікіх паноў. Потым выцінанка пераносілася на тканіну, а затым ішло абпальванне. Так узніклі ўзоры з народнай тэматыкай: дрэва жыцця, пёўні, жывёлы, сонца, пльыт, стог сена... Яшчэ ёсць калекцыі з прыгожымі вышыўкамі, з футурызмам, абдабленнем, з макрама...

— Вы не знойдзеце ў нашых калекцыях ніводнага элемента, ніводнага аздаблення, купленага ў крамах. Усё поўнасьцю зроблена ўручную, у тым ліку і галаўныя ўборы, — падкрэсліла кіраўнік студыі.

«Казкі малахітавай шкатулкі», «Каханачка», «Саламяныя карункі», «Крывічанка», «Вяснянка», «Белы сон», «Кветкі Беларусі», «Свята», «Беларускі суверен», з апошніх — «Матулі родныя напевы», «Квецень», «Беларускі прыгажуні», «Грацыя» — далёка не ўсё пераліч калекцыі тэатра моды «Спадчына». Новая калекцыя «Летуценніца» ўзяла ўдзел у міжнародным конкурсе «Творчасць без межаў» у Мінску і адзначана дыпламам І ступені Міністэрства адукацыі Рэспублікі Беларусь. У гэтай калекцыі калектыву зноў звярнуўся да саломкі, прычым узоры звязаны з беларускай народнай сімволікай. Сама Ала Сурмінава — народны майстар па саламапаліцанні, таму многія калекцыі аздаблены гэтым прыродным матэрыялам. А звычайна мадэляў часта з'яўляюцца лянныя вырабы. «Вось гэта калекцыя заняла першае месца на міжнародным конкурсе «Творчасць без межаў» у мінулым годзе, вось гэтая — была найлепшай на папярэднім конкурсе. Ужо гадоў сем, мабчы, як мы атрымліваем перамогу», — з гонарам кажа кіраўнік тэатра-студыі, гартуючы альбом партфоліа». — У мадэлях з саломкі мы пастаянна пераможцы, бо кожны раз прапануем новую тэхніку выканання».

Незвычайны калектыву даюць заўважлівы беларускія выканаўцы. І Саша Нэма, і Тэа, і Ірына Дарафеева падчас выступлення ахвотна бяруць дзялёк суправаджэння тэатра моды «Спадчына». Выканаўца з Масквы Дзімітрый Кароль на канцэрце ў гонар 8 Сакавіка выканаў песню з удзелам ваўкавыскага калектыву. У красавіку «Спадчына» выступіць у Палацы Рэспублікі падчас справаздачнага канцэрта Гродзенскай вобласці.

«А як наконот новай калекцыі?» — цікавілася на заканчэнне. «Гэта скарэт, — смеецца Ала Сурмінава. — Магу толькі паказаць частковыя элементы, але фатаграфаванне нельга. У яе яшчэ нават назвы няма». Кіраўнік далада толькі, што новая калекцыя не падобная на ўсе папярэднія як па стылі, так і па колеры. Можна не сумнявацца, што гэта будзе чарговы дызайнерскі суд ад удзельніцы тэатра моды «Спадчына».

Маргарыта УШКЕВІЧ.

Вольны час

ВЫПРАБАВАННЕ ЭКСТРЫМАМ

У Ваўкавыскім цэнтры творчасці дзяцей і моладзі расце захапленне спартыўнымі турызмам

Спартыўная зала ніколі тут не пусте. Асаблівы наплыв назіраецца ў другой палове дня, калі школьнікі пасля заняткаў сляпаюцца на трэніроўкі. Турыстыка-прыкладное мнагаборства ахоплівае даволі значнае кола аматараў. У аб'яднаннях па інтэрэсах цэнтры займаюцца 375 чалавек. У скарабонцы юных турыстаў — перамогі ў абласных, рэспубліканскіх і нават міжнародных спаборніцтвах.

Між тым педагогі не ставяць канкрэтнай задачы выхавання прафесіянальных спартсменаў. Вядома, тытул чэмпіёнаў таксама не здымцаецца з павесткі дня. Разам з тым тут імкнучы падрыхтаваць дзяцей да будучага жыцця, зрабіць іх выносливымі, фізічна актыўнымі, навучыць пераадоўваць цяжкасці. Таму прыйсці сюды могуць хлопчыкі і дзяўчычкі любога школьнага ўзросту.

Спартыўная зала абсталявана адпаведна. Па ўсёй плошчы размешчаны вярэвочны парк, а сцяна прыстасавана пад скаладром. Педагог дадатковай адукацыі Павел Махамет запачае, што кожны школьнік можа выбраць сабе заняткі па гусце. Хтосьці больш увагі надае спартыўнаму скалалажанню (якое, дарэчы, з'яўляецца алімпійскім відам спорту), а хтосьці засяроджаны на асваенні навываку турыстыка-прыкладнага мнагаборства. Многіх прыцягвае менавіта той факт, што спаборніцтвы праходзяць на прыродзе. Гэта ішч адна асаблівасць і саміх заняткаў — на трэніроўкі ўдзельнікі гуртка адпрацоўваюцца з палаткамі ў лясных пушчах.

— Мы стараемся трымаць спартыўны кірунак. Таксама дзеці атрымліваюць навыкі пражывання ў палявых умовах, у тым ліку вучацца, як гатаваць ежу. Агульная фізічная падрыхтоўка цяпер вельмі важная для падлеткаў, гэта іх загартоўвае, аздараўляе, — упуўняе Павел.

Педагог лічыць важным, калі спартыўныя намаганні прыносяць плён. Гэта дадатковы стымул для станаўлення і развіцця асобы сённяшніх падлеткаў. Выяўляюцца лідарскія якасці, умение працаваць у камандзе, стойкасць у дасягненні мэты. Так, летась на абласных спаборніцтвах каманда Ваўкавыскага раёна 32 разы займала першае месца, больш як 40 разоў была ў ліку прызёраў. На рэспубліканскіх спаборніцтвах былі першымі 11 разоў, яшчэ 13 — займалі другое і трэцяе месцы. У злёце Саюзнай дзяржавы былі другімі па спартыўным арыентаванню.

Адным з самых запатрабаваных відаў з'яўляецца спартыўнае скалалажанне. А як наконот страху вышын? Многім даволі склада на справіцца з гэтым пачуццём. Павел Махамет не пагаджаецца. Аказваецца, гэта не самае складанае ў пад'ёме ўгору. Дастаткова некалькі разоў паспрабаваць — і страх сам сабой праходзіць. Тут важна размеркаваць сілы. Пачынаць на скаладроме трэба з невялікай вышыні, азірнуцца, потым падцягнуцца ішч на паўметра.

Выхаванцы аб'яднання па інтэрэсах «Юныя скалалазы» падчас заняткаў.

І так наступова дасягнуць вяршыні. Літаральна праз месяц многія ўжо не памятаюць аб сваіх былых страхах.

Па словах дырэктара Ваўкавыскага цэнтры творчасці дзяцей і моладзі Іны Кулак, скаладром карыстаецца вялікая папулярнасцю ў дзяцей. Калі яго ўладкавалі, колькасць аб'яднанняў значна павялічылася. Дарэчы, існы скаладром можна разабраць і перанесці, напрыклад, на сцяну будынка, што робіцца падчас гарадскіх свят. Такой канструкцыі няма больш ні ў адным раёне вобласці.

Развіваецца ў цэнтры творчасці і велатурызм. Гэта вельмі малады кірунак — гурток працуе толькі трэці год, але ўжо заявіў аб сабе як перспектывы. Велопедыя захапляе падлеткаў. Як расказаў педагог дадатковай адукацыі Юген Бусловіч, летась яго выхаванцы праехалі 170 кіламетраў, а сёлета за восем дзён «накруцілі» ажно 300. Маршрут распрацоўваецца загадзя. Тут улічваецца і культурная праграма: наведваюцца музеі, помнікі, розныя славуцісты. Сёлета, напрыклад, у паходзе пабывалі 18 школьнікаў — сярэдняга і старэйшага ўзросту. Дарэчы, усе яны павінны самі везці свае палаткі, рыштункі, спраўляцца з тэхнічнымі непадалікамі сваёй веласіпаду. Улетку школьнікаў таксама чакаюць новыя паездкі і спартыўныя спаборніцтвы. А неабходную тэхнічную падрыхтоўку забяспечвае адукацыйная ўстанова па арганізацыі волонцкага часу. Прычым абсалютна бясплатна.

Маргарыта УШКЕВІЧ.